

INSTRUKCJA Nr 1

Ministra Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Zagranicznych w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzeniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 88).

Celem przeprowadzenia w jednolity sposób rejestracji, przewidzianej dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 88) wszystkie placówki rejestracyjne zarówno w kraju, jak i za granicą obowiązane są przestrzegać następujących zasad:

I. Wykładnia przepisów dekretu z dnia 3 lutego 1947 r.

Art. 1.

Podstawę do rejestracji stanowią: 1) oryginały dokumentów na okaziciela (listy zastawne, obligacje, świadectwa tymczasowe, akcje itd.) lub ich duplikaty, 2) prawomocne postanowienia sądów polskich o umorzeniu dokumentów na okaziciela oraz 3) zaświadczenia, wydane przez instytucje kredytowe, urzędy i osoby prawne wymienione w ust. 1 art. 2, jeżeli dotyczą dokumentów utraconych w czasie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 17 grudnia 1945 r. i jeżeli dokumenty te znajdowały się w chwili ich utraty w posiadaniu lub dzierżeniu tych instytucji, urzędów lub osób prawnych.

Oryginały dokumentów podlegają rejestracji, o ile były emitowane przed dniem 1 września 1939 r., a w miarodajną jest tutaj data emisji, a nie data puszczenia ich w obieg. Duplikaty takich dokumentów podlegają natomiast rejestracji, o ile były wydane przed dniem 4 czerwca 1947 r. Duplikaty wydane po 4 czerwca 1947 r. zgodnie z art. 16 zastępują dokument na okaziciela ze wzmianką o rejestracji.

Postanowienia prawomocne sądów o umorzeniu stanowią podstawę do rejestracji tylko wtedy, jeżeli były wydane przed dniem 4 czerwca 1947 r.

Zawinkulowane papiery procentowe na okaziciela podlegają również rejestracji.

Na wystawcach ciąży obowiązek powiadomienia polskich urzędów konsularnych, jakie dokumenty emitowane przed dniem 1 września 1939 r. były już w tym dniu przedawane.

Podstawę do rejestracji stanowią również postanowienia prawomocne sądów o umorzeniu, wydane w czasie od 1 września 1939 r. przez sądy polskie na terenie t.zw. Generalnego Gubernatorstwa.

Art. 2.

Zaświadczenia mogą być wydawane tylko przez polskie instytucje kredytowe, związki samorządu terytorialnego i gospodarczego, zakłady ubezpieczeń społecznych, Powozeczny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, urzędy i osoby prawne prawa publicznego.

Instytucje, urzędy i osoby prawne, wymienione w ust. 1 art. 2, mogą wydawać zaświadczenia tylko na podstawie zachowanych ksiąg depozytowych lub innych pism depozytariusza, z których wynika niezbicie, że odnośne dokumenty znajdowały się w chwili ich utraty w posiadaniu lub dzierżeniu wystawiającej zaświadczenie instytucji. Wystawca może dokonać rejestracji na podstawie wystawionego przez siebie zaświadczenia, o ile odnośne dokumenty w chwili ich utraty znajdowały się u niego jako właściciela lub depozytariusza

Art. 3 i 4.

Obowiązek rejestracji dokumentów na okaziciela, objętych dekretem, tak oryginalnych (również duplikatów), jako też na podstawie zaświadczeń, przewidzianych w art. 2 dekretu, oraz na podstawie postanowień sądu o umorzeniu — ciąży na wszystkich dzierżycielach dokumentów z jakiegokolwiek bądź tytułów, a mianowicie: depozytów, zastawów, kaucyj, wadium itp.

Rejestracji dokonywa wystawca dokumentu na okaziciela (instytucja, która papier emitowała). Rejestrację przeprowadza się w faktycznej w dniu 4 czerwca 1947 r. siedzibie centralnego zakładu instytucji bądź w oddziałach tych instytucji. Od tej zasady przewidziano dwa wyjątki, a to: 1) wyznaczenie przedstawiciela wystawcy dla przeprowadzenia rejestracji w wniosek posiadacza dokumentu, w przypadku gdy wystawca nie ma organu powołanego do prowadzenia jego spraw, przez właściwy polski sąd rejestrowy według ostatniej siedziby zakładu centralnego wystawcy lub w braku takiego sądu w kraju przez sąd rejestrowy w siedzibie Sądu Najwyższego, oraz 2) dokonywanie rejestracji dokumentów, będących w posiadaniu osób zamieszkałych za granicą, przez polskie urzędy konsularne.

Urzędy konsularne mają obowiązek rejestrowania dokumentów także na podstawie zaświadczeń, wystawionych zgodnie z art. 2.

Urzędy konsularne winny dołożyć starań, ażeby ogłoszenia o rejestracji były dokonane jak najrychlej. Jednakże 10-miesięczny termin rejestracji za granicą będzie się liczyć dopiero od dnia faktycznego dokonania ogłoszeń, bez względu na to, kiedy ogłoszenia te nastąpią.

Art. 5.

Oświadczenie przewidziane w ust. 1 art. 5, winien złożyć każdy zgłaszający dokument do rejestracji. Jeżeli nie może podać, kiedy i od kogo dokument nabył, winien w każdym razie podać powód, dla którego tych danych nie może zeznać, oraz okoliczności, na podstawie których jest w posiadaniu dokumentu.

Protokół o zarejestrowaniu winien zawierać wszystkie dane podlegające zamieszczeniu w myśl ust. 1 art. 5.

Przez określenie „każdy rodzaj dokumentów” w ust. 2, art. 5, rozumieć należy nie tylko poszczególne emisie dokumentów, ale i poszczególne serie w obrębie jednej emisji, dla której organ przeprowadzający rejestrację jest obowiązany prowadzić oddzielny wykaz.

Minister Skarbu może sprawować nadzór nad należytym prowadzeniem rejestracji i wykazów (ust. 4, art. 5) za pośrednictwem instytucji kredytowej, która wykonywać będzie powierzone czynności na podstawie osobnego zarządzenia i zgodnie z wydaną przez Ministra Skarbu instrukcją.

Art. 7 ust. 1.

Przed rozpoczęciem wydawania przez wystawcę duplikatów utraconych dokumentów lub świadectw tymczasowych wystawca winien zwrócić się do Ministerstwa Skarbu o dyspozycje. Po otrzymaniu tej dyspozycji wystawca będzie mógł dopiero wydawać duplikaty utraconych dokumentów lub świadectw tymczasowych, o ile nie zaszedł przypadek zgłoszenia wniosku o umorzenie dokumentu zarejestrowanego. W takim przypadku wydanie duplikatu lub świadectwa tymczasowego nastąpi po prawomocnym zakończeniu postępowania z art. 12—15 dekretu i z uwzględnieniem jego wyniku.

Art. 9.

Sądem właściwym z ust. 1 art. 9 jest tylko polski sąd siedziby zakładu centralnego wystawcy wzgl. sąd w siedzibie Sądu Najwyższego, a to zgodnie z przepisami art. 3 dekretu

Art. 10.

Po upływie terminu rejestracji wystawca lub jego przedstawiciel, wyznaczony przez sąd rejestrowy, obowiązany jest przedstawić sądowi wykaz dokumentów zgłoszonych do umorzenia z zaznaczeniem na tym wykazie wszelkich przypadków zbiegu dokonanych zarejestrowań w odniesieniu do tego samego dokumentu. Wystawca obowiązany jest nadto przedstawić sądowi pełne wykazy zarejestrowanych dokumentów również z zaznaczeniem na nich wszelkich przypadków zbiegu dokonanych zarejestrowań w odniesieniu do tego samego dokumentu.

Art. 12.

W razie zbiegu zgłoszeń rejestracyjnych placówka rejestracyjna uczyni na dokumencie zgłoszonym do rejestracji przez drugą bądź następną z kolei osobę adnotację obok pieczęci, iż rejestracja danego dokumentu miała już miejsce, podając równocześnie zainteresowanemu nazwisko, imię i adres osób, które ten dokument zarejestrowały na inne podstawie. Placówka rejestracyjna obowiązana jest również do odnotowania w wykazie powtórnego bądź kilkakrotnego zarejestrowania wraz z podaniem w każdym przypadku podstawy rejestracji.

Zarejestrowanie fałszykatu nie pozbawia osoby roszczeniwej prawo do dokumentu uprawniający do sądowego dochodzenia swych praw.

Z zarejestrowania fałszykatu nie wypływa obowiązek wystawcy do honorowania fałszykatu.

Art. 18.

do punktu 2. Dokumentami emitowanymi za granicą nie podlegającymi obowiązkowi rejestracji są:

1. dawniej 8% obecnie 4½% listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie serii z r. 1924 w dol. St. Zjedn. A. P., poręczona przez Skarb Państwa; nazwa listu zastawnego w języku angielskim, w odciinkach po dol. 1000: „8 Per Cent First Mortgage Bond, redeemable in 16½ years (33 half years) of Thousand United States dollars, issued in 1924 by the Land Mortgage Credit Association of Warsaw”, zaś na odciinkach po dol. 500 lub dol. 50: „8 Per Cent First Mortgage 6% obligation hypothecaire (Lettre de Gage) au porteur serie 1929, valeur 1.000 francs français ou 39 170/1000 dollars des Etats-Unis d'Amerique”;
2. 6% listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie serii z r. 1929 w fr. fr., opartych na dolarach St. Zjedn. A. P.; nazwa listu zastawnego w języku francuskim: „Société du Crédit Foncier à Varsovie. 6% obligation hypothecaire (Lettre de Gage) au porteur serie 1929, valeur 1.000 francs français ou 39 170/1000 dollars des Etats-Unis d'Amerique”;
3. 3% (dawn. 8%) gwarantowane obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego w Polsce z r. 1925 (Guaranteed and Municipally Secured 8% Sinking Fund Gold Bond of the National Economic Bank Poland 1925) wyrażone w dolarach w zlocie St. Zjedn. A. P.;
4. 3% (dawn. 8%) gwarantowane, zabezpieczone i amortyzowane obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego w Polsce z r. 1926 (National Economic Bank Poland, Guaranteed and Secured 8% Sinking Fund Gold Bond 1926) wyrażone w dolarach w zlocie St. Zjedn. A. P.;
5. 4½% (dawn. 7%) listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego emisji II PZ/1 wyrażone w dolarach St. Zjedn. A. P.

do punktu 3. Przepisów dekretu nie stosuje się również i do telonów.

do punktu 4. Przepisów dekretu nie stosuje się, do banknotów i innych dokumentów platnych w całości za okazaniem jednakże przepisy dekretu stosują się do książeczek wkładkowych na okaziciela Pocztovej Kasy Oszczędności.

do punktu 6. Przepisów dekretu nie stosuje się do dokumentów na okaziciela z zastrzeżeniem nieumarzalności, jeżeli dokumenty te według dotychczasowych przepisów nie podlegały umorzeniu lub jeżeli nieumarzalność wypływa z charakteru dokumentu.

Art. 19.

Zgłoszenie przewidziane w tym artykule może być dokonane tylko u wystawcy w siedzibie jego zakładu centralnego.

Art. 20.

Dekret przewiduje specjalny tryb sądowej amortyzacji dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r., a utraconych w czasie od 1.IX 1939 r. do 17.XII 1945 r. Umorzenie dokumentów na okaziciela utraconych w czasie od 1.IX 1939 r. do 17.XII 1945 r. mogło być przeprowadzone do 25 stycznia 1947 r. (tj. do chwili wejścia w życie dekretu z 10 grudnia 1946 r. o umarzeniu utraconych dokumentów (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 5, poz. 20) na podstawie obowiązujących do tego dnia tj. 25 stycznia 1947 r. przepisów. Od dnia 25 stycznia 1947 r. (wejście w życie dekretu z 10 grudnia 1946 r.) dokumenty na okaziciela utracone w czasie od 1.IX 1939 r. do 17.XII 1945 r. nie podlegały amortyzacji sądowej w ogóle. Dopiero z chwilą wejścia w życie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzeniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 88) zaistniała możliwość wszczęcia postępowania sądowego o umorzenie tych dokumentów zgodnie z art. 20 tego dekretu.

Amortyzacja sądowa dokumentów utraconych w czasie od 17.XII 1945 r. do dnia 25.I 1947 r. mogła być wszczęta na podstawie obowiązujących do dnia 25 stycznia 1947 r. przepisów, a więc zależnie od właściwości miejscowej bądź na podstawie ustawy z 26 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 403), bądź rozporządzenia cesarskiego z 31 sierpnia 1915 r. (Dz. u. p. austr. Nr 257), bądź niemieckiego kodeksu cywilnego. Od dnia 25 stycznia 1947 r. umarzenie sądowe może się odbywać tylko według przepisów dekretu z 10 grudnia 1946 r. o umarzeniu utraconych dokumentów (Dz. U. R. P. Nr 5 z 1947 r., poz. 20) z tym jednakże, że sprawy wszczęte przed 25 stycznia 1947 r. mogą się toczyć aż do zakończenia według przepisów poprzednio obowiązujących.

Według art. 20 dekretu z 3 lutego 1947 r. sprawy umorzeniowe wszczęte przed 4 czerwca 1947 r. odnośnie doku-

emów emitowanych przed 1 września 1939 r. rozpoznaje według dawnych przepisów, jeżeli zostały dokonane ogłoszenia. Jeżeli ogłoszeń tych nie dokonano przed dniem czerwca 1947 r. dalsze postępowanie odbywa się według przepisów dekretu z dnia 3 lutego 1947 r.

Specjalna instrukcja dla polskich urzędów konsularnych odnośnie sporządzenia protokółów i wykazów.

1. Urzędy konsularne przy przeprowadzeniu rejestracji inny przestrzegając przepisów dekretu z 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 88) oraz I i II części niniejszej instrukcji. 2. Protokoły z dokonanej rejestracji należy wypełnić w urzędzie konsularnym w 2 egzemplarzach, według załączonego wzoru. W jednym protokole należy spisywać dokumenty na okaziciela rejestrowane tylko na jednej i tej samej podstawie, a więc w osobnym protokole dla rejestracji na podstawie oryginałów dokumentów, a w osobnym dla rejestracji i podstawie zaświadczeń, przewidzianych w art. 2 dekretu itd.

3. Jeżeli posiadacz sam zgłasza dokumenty do rejestracji pkt. I i II protokołu należy wypełnić identycznie.

4. Jeżeli zgłaszający nie ma możliwości wypełnienia pkt. III protokołu, winien podać w tym punkcie powody niezłożenia świadectwa o pochodzeniu rejestrowanych dokumentów oraz solidności, na podstawie których jest w ich posiadaniu. Świadectwo o pochodzeniu rejestrowanych dokumentów wino być podane ściśle w odniesieniu do odpowiednich odcinków. W przypadku więc rejestrowania przez jednego posiadacza dokumentów o różnym pochodzeniu należy spisać dwa protokoły, bądź oświadczenie o pochodzeniu podać nie pkt. III protokołu lecz w wykazie rejestrowanych dokumentów (pkt. V protokołu) przed nazwą papieru w odniesieniu do grupy odcinków o tym samym źródle pochodzenia i dacie posiadania.

5. W punkcie V protokołu winny być podane wszystkie istotne znamię zarejestrowanych dokumentów.

6. Po sprawdzeniu protokołu z przedłożonymi dokumentami rząd konsularny wypełni na protokole wzmiankę o dokonanej rejestracji oraz ostempluje przedłożone dokumenty (wytłumione w pkt. IV protokołu) pieczęcią z wzmianką o dokonanej rejestracji. Protokół oraz wzmiankę o dokonanej rejestracji na rejestrowanych dokumentach urząd konsularny odpisuje urzędowo obok pieczęci konsularnej. Pieczęć z wzmianką o rejestracji, według załączonego wzoru, poleca rząd konsularny wykonać w miejscu swej siedziby. Po zakończeniu rejestracji pieczęćki te należy komisyjnie zniszczyć, wpisując z tej czynności protokół w 2 egzemplarzach. Rejestrowane dokumenty należy stemplować w górnej prawej stronie dokumentu, tuszem o kolorze kontrastowym do ogólnego dla stemplowanego papieru.

7. Protokoły należy numerować bieżąco w kolejności ogłoszeń, bez względu na typ papierów rejestrowanych, odrębnie dla dokumentów poszczególnych wystawców.

8. Urzędy konsularne winny prowadzić oddzielne wykazy dla każdej serii poszczególnych emisji rejestrowanych dokumentów, zawierające dane zamieszczone w protokole. Wykazy należy prowadzić bieżąco według załączonych wzorów.

9. Po zakończeniu rejestracji po jednym egzemplarzu każdego z protokołów oraz wykazy rejestracyjne należy przelać niezwłocznie, pod adresem poszczególnych wystawców, tierwsze zaś egzemplarze protokołów komisaryjnie zniszczyć pieczęcią pod adresem Banku Gospodarstwa Krajowego, Warszawa, Al. Sikorskiego Nr 1.

Drugie egzemplarze protokołów rejestracyjnych i komisaryjnego zniszczenia pieczęcią pozostaną w aktach urzędów konsularnych.

10. W razie braku jakichkolwiek zgłoszeń rejestracyjnych rząd konsularny winien po upływie terminu rejestracji dobieść o tym niezwłocznie Bankowi Gospodarstwa Krajowego, Warszawa, Al. Sikorskiego Nr 1.

v/z MINISTER SKARBU (—) E. Droźniak
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI (—) H. Świątkowski
v/z MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH (—) J. Olszewski

Wzór ogłoszenia w kraju
OGŁOSZENIE

o rejestracji niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż zgodnie z dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzeniu niektórych dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 88), wystawcy instytucje, które dokumenty emitowały przeprowadzają rejestrację i ostemplowanie emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. dokumentów na okaziciela, a w dniu tym nieprzedawnionych.

Rejestrację w Kraju przeprowadzają zakłady centralne wystawców, bądź ich oddziały. W przypadkach, gdy wystawca nie ma obecnie organu powołanego do prowadzenia jego spraw, sąd rejestrowy ostatniej siedziby wystawcy względnie siedziby Sądu Najwyższego wyznaczy na wniosek posiadacza dokumentu zgodnie z art. 3 powołanego dekretu przedstawiciela wystawcy dla przeprowadzenia rejestracji.

Rejestracja trwać będzie do dnia 3 kwietnia 1948 r. włącznie.

Rejestrację dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r., a będących w posiadaniu osób zamieszkałych za granicą, przeprowadzają polskie urzędy konsularne.

Dokumenty podlegające rejestracji, nie ostemplowane przed upływem terminu rejestracji, tracą moc prawną.

W równej mierze z posiadaczami, obowiązani są do rejestrowania dokumentów stanowiących podstawę rejestracji ich właścicieli.

Podstawę rejestracji stanowią: 1) oryginały dokumentów na okaziciela i ich duplikaty, 2) prawomocne postanowienia sądów polskich o umorzeniu dokumentów na okaziciela oraz 3) zaświadczenia instytucji kredytowych, związków samorządu terytorialnego i gospodarczego, zakładów ubezpieczeń społecznych, P. Z. U. W. oraz urzędów i wszelkiego rodzaju osób prawnych prawa publicznego, o utraceniu w okresie od dnia 1 września 1939 r. odnośnych dokumentów na okaziciela, które znajdowały się w ich posiadaniu lub dzierżeniu w chwili utraty.

- Rejestracji nie podlegają dokumenty na okaziciela:
1. emitowane przez Państwo,
2. emitowane zagranicą,
3. kupony,
4. banknoty i inne dokumenty płatne za okazaniem,
5. książeczki wkładowe na okaziciela Pocztowej Kasy Oszczędności i
6. dokumenty z zastrzeżeniem nieumarzalności.

Zgłoszenie utraconego dokumentu w przypadkach, gdy nie można podać istotnych znamion tego dokumentu, przewidziane w art. 19 powołanego dekretu, może być dokonane tylko w wystawcy utraconego dokumentu.

Powołanym dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. zostało unormowane również postępowanie umorzeniowe w odniesieniu do utraconych dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. Wszczęcie postępowania umorzeniowego w odniesieniu do tych dokumentów winno nastąpić przed upływem terminu rejestracji. Właściwym do przeprowadzenia sądowego postępowania umorzeniowego utraconych dokumentów na okaziciela jest sąd grodzki, położony w okręgu siedziby zakładu centralnego wystawcy.

Wszystkie instytucje, które emitowały dokumenty na okaziciela, obowiązane są podać do publicznej wiadomości dokładne adresy swoich placówek rejestracyjnych w kraju.

MINISTERSTWO SKARBU
Wzór ogłoszenia zagranicą

OGŁOSZENIE

o rejestracji i umarzeniu polskich dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.

Zgodnie z dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzeniu niektórych dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r. (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Nr 22, poz. 88) polskie urzędy konsularne przeprowadzać będą rejestrację i ostemplowanie będących w posiadaniu osób zamieszkałych zagranicą polskich dokumentów na okaziciela, emitowanych przed dniem 1 września 1939 r., a w dniu tym nieprzedawnionych. Rejestracja trwać

będzie przez 10 miesięcy, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia o rejestracji.

Dokumenty podlegające rejestracji nieoSTEMplowane przed upływem terminu rejestracji tracą moc prawną.

W równej mierze z posiadaczami, obowiązani są do rejestrowania dokumentów stanowiących podstawę rejestracji ich dzierżyciele.

- Podstawę rejestracji stanowią: 1) oryginały dokumentów na okaziciela i ich duplikaty, 2) prawomocne postanowienia sądów polskich o umorzeniu dokumentów na okaziciela oraz 3) zaświadczenia polskich instytucji kredytowych, związków samorządu terytorialnego i gospodarczego, zakładów ubezpieczeń społecznych, Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych oraz urzędów i wszelkiego rodzaju osób prawnych prawa publicznego, o utraceniu w okresie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 17 grudnia 1945 r. odnośnych dokumentów na okaziciela, które znajdowały się w ich posiadaniu lub dzierżeniu w chwili utraty.

Rejestracji nie podlegają dokumenty na okaziciela:

- 1. emitowane przez Państwo Polskie,
2. emitowane zagranicą,
3. kupony,
4. banknoty i inne dokumenty płatne za okazaniem,
5. książeczki wkładowe na okaziciela Pocztowej Kasy Oszczędności i
6. dokumenty z zastrzeżeniem nieumarzalności.

Zgłoszenie utraconego dokumentu w przypadkach, gdy nie można podać istotnych znamion tego dokumentu, przewidziane w art. 19 powołanego dekretu, może być dokonane tylko w wystawcy utraconego dokumentu.

Powołanym dekretem z dnia 3 lutego 1947 r. zostało unormowane również postępowanie umorzeniowe w odniesieniu do utraconych dokumentów na okaziciela, emitowanych w Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 1 września 1939 r. Wszczęcie postępowania umorzeniowego w odniesieniu do tych dokumentów winno nastąpić przed upływem terminu rejestracji. Właściwym do przeprowadzenia sądowego postępowania umorzeniowego utraconych dokumentów na okaziciela jest sąd grodzki, położony w okręgu siedziby zakładu centralnego wystawcy.

Blższych informacji o przeprowadzeniu rejestracji oraz o trybie sądowego postępowania umarżającego dokumenty na okaziciela udzielać będzie polski urząd konsularny w . . . . .

Rejestracja odbywać się będzie począwszy od dnia . . . . . w lokalu Polskiego Urzędu Konsularnego w . . . . . w godzinach od . . . . . do . . . . .

POLSKI URZĄD KONSULARNY
w . . . . .

W z ó r . . . . . Nr . . . . .
P R O T O K Ó Ł

z przeprowadzonej rejestracji dokumentów na okaziciela

zgodnie z dekretem z dn. 3.II.47 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 88)

- I. Posiadacz rejestrowanych dokumentów na okaziciela
1) nazwisko i imię (nazwa) .....
2) adres .....
3) narodowość .....
4) przynależność państwa .....
II. Zgłaszający dokumenty do rejestracji
1) nazwisko i imię (nazwa) .....
2) adres .....
3) narodowość .....
4) przynależność państwa .....
III. Oświadczenie o pochodzeniu rejestrowanych dokumentów
1) źródło pochodzenia .....
2) od kiedy posiada .....
IV. Podstawa rejestracji
1) oryginały dokumentów na okaziciela
2) duplikaty dokumentów na okaziciela
3) świadectwa tymczasowe
4) postanowienie sądu ..... w .....
o umorzeniu Nr ..... z dnia .....
5) zaświadczenie z dnia ..... L ..... wydane przez .....
V. Wykaz rejestrowanych dokumentów

Oprocentowanie i nazwa papierów, Nr emisji względnie seria, numery odcinków	Wartość nominalna odcinka	Ilość sztuk	Łączna wartość nominalna	L p wykazu
do przeniesienia				

....., dnia ..... 194 . r.

..... podpis zgłaszającego dokumenty do rejestracji

Zarejestrowano w ..... dnia ..... 194 . r.

i umieszczono wzmiankę o rejestracji na dokumentach, wymienionych w punkcie IV.

..... podpis organu przeprowadzającego rejestrację

W Y K A Z

W z ó ł

zarejestrowanych zgodnie z dekretem z dnia 3.II.1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 88).

Nr kolej- ny	Nr protokołu	Data rejestracji dokumentów	Posiadacz	Zgłaszający	Oświadczenie wg. art. 5 dekretn	Podstawa rejestracji	Specyfikacja zarejestrowanych papierów wartościowych	Ilość sztuk	Wartość nominalna.	U w a g i
			1) Nazwisko i imię lub nazwa 2) Adres 3) Narodowość 4) Przynależność państw.	1) Nazwisko i imię lub nazwa 2) Adres 3) Narodowość 4) Przynależność państw.	1) Źródło pochodzenia 2) Od kiego posiada	Wyszczególnienie emisji, serii, liter i t. p. a w granicach każ- dej emisji, serii, liter i t. p. wyszczególnienie numerów poszczególnych odcinków				

Wzór pieczętki

<p style="text-align: center;">ZAREJESTROWANO na zasadzie dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz 88)</p> <p>....., dn. .... 194..... r.</p> <p>..... Podpis urzędowy Organu Rejestrującego</p>
